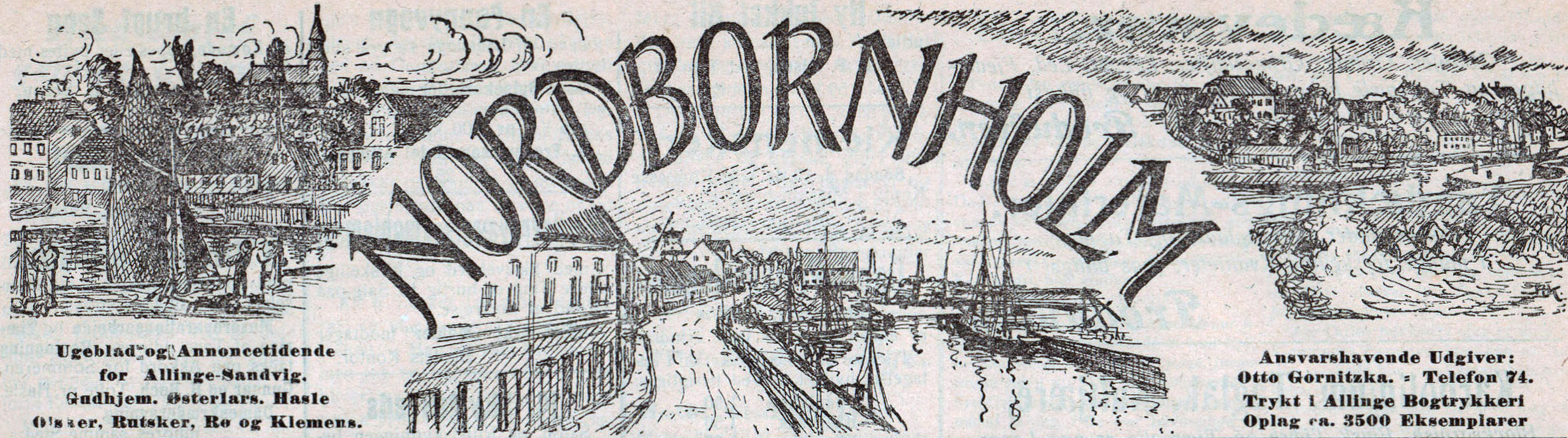

Ugeblad og Annoncetidende
for Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Øster, Butsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3500 Eksemplarer

Nr. 124

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 16. Maj

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1930

Den Navnløse.

Oversat fra engelsk af I. Ø.

—♦—

John Fordych sled Dagen lang i et kedeligt Kontorlokale i City. Ellen Fordych sled Dagen lang i en kedsommelig lille Villa, der lig-nede den ved Siden af og hundrede andre saa fortvivlende nøjagtigt, som Villaerne nu engang gør i et londonsk Forstadskvarter.

Ægteskabets Frost havde alle-rede svedet Knopperne paa Kær-lighedens Træ. Naar Ægtemanden forfalder til Hjemmesko, og Hustru-en glemmer at pudse sin Næse, før han kommer hjem, saa pak-ker Gud Amor sit gode Tøj og ta-ger andet Steds hen og overlader sin Efterfølger Trivialiteten Vald-pladsen.

Der er Mennesker, solide og bra-ve Folk, der ikke savner ham og i Grunden slet ikke vilde gøre sig nogen Ulejlighed for at holde paa ham. Men Ellen sørgede over hans Afrejse og hadede hans Efterfølger.

Hun følte det egentlig, som om John med romantiske Ydre og sit kedsommelige Indre havde svind-let hende ind i Ægteskabet. Naar man endelig skal tale om det, saa har en Mand slet ikke Lov til at se ud som en Helt i en Ugeblads-novelle og samtidig have en Sjæl, der er saa spidsborgerlig som et Kolonihaveylsthus, og en Aand, der ikke kan hæve sig højere end til saadanne Fænomener som over-fyldte Omnibusser og Slidderslad-der fra Gadehjørnerne og Frokost-kafeerne.

Ethvert Spørgsmaal har imid-lertid to Sider, og til Johns Und-skyldning skal det siges, at en skodesløs Frisure og et plettet Forklæde just ikke inspirerer til Romeo Attituder.

Ægteparret Fordychs Aftener hjemme var, hvad man i Kemien kalder „mættede“ med Kedsomhed.

Naar et Ægteskab er naaet til det Punkt, er gerne Øjeblikket inde, da Skilsmisseforhandlingerne kan tage deres Begyndelse. Men selv den Udvej var lukket, eftersom Ellen ikke var i Stand til at er-nære sig, og Skilsmissebevilling-en kun vilde give hende en maa-delig Understøttelse. John var ikke Millionær. Naar John sad der med sin Aftenavis, syntes Ellen, at Fremtiden afdækkede sig for hen-des Blik som en høj Mur med Pig-traad foroven og ikke saa meget som et Græsstraa forneden. Saa søgte hun Trøst i sine Drømme, lyse, herlige Drømme om en Ver-den med Farver og Musik og Lys og Glæde, en Verden, hvor der ikke var Plads for John.

Saa slog det lille Porcelænsuhr paa Kaminhylden ti, og John foldede sin Avis sammen, strakte sig, gæbede og gik ud og satte Sikker-hedskæden for.

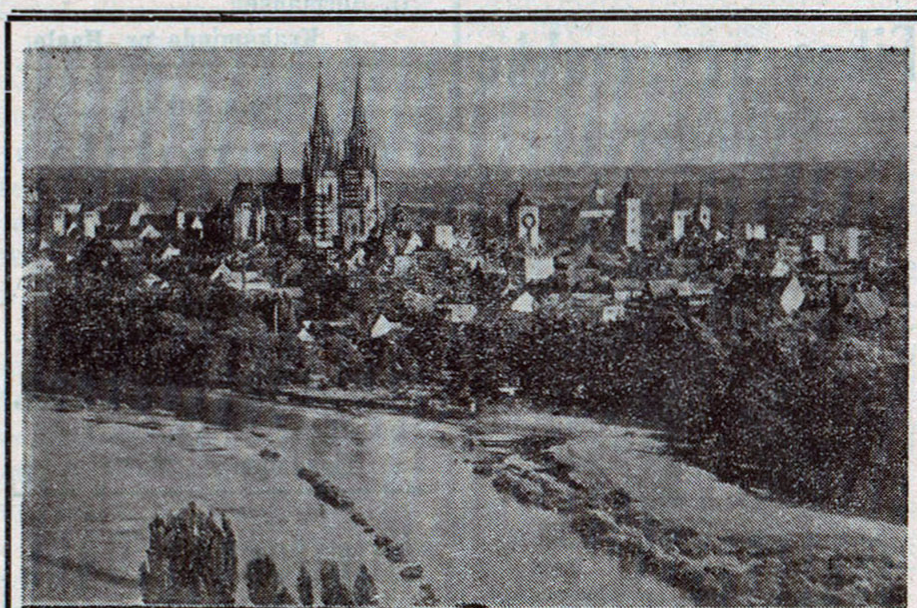
I Huset ved Siden af flyttede en ung Mand ind. Han havde et mørkladent, satanisk Ansigt og hvide Kunstnertænder. Typen paa en Spotter og tvivlsom som en Skurk, saadan som Forfatteren tegner ham i Romanens tørste Ka-pitel. Raymond hed han.

Han saa sin smukke Naboerske hænge Vasketøj ud paa Snoren, og det slog ham, at det egentlig

var et uværdigt Arbejde for en ung Kvinde med Safirøjne.

En af disse Vaskedage lændede han sig over Havemuren. Han var i Skjorteærmer og havde Pibe i Mundvigen.

„Hvor lang vil De have den Tøjsnor? Helt op til Spiret paa St. Paul?“

Regensburg, hvor Regen løber ud i Donau.

Hun kunde godt være blevet vred, for Raymond havde et dris-tigt Blik, og hans Pibe snorkede væmmeligt.

Hun lo og tænkte paa, om hen-des Næse mon var meget blank.

„Ja, og et Stykke til“, sukkede hun.

Raymond kravlede over og ned i Haven.

„Jeg kender ikke noget bedre end at hjælpe en smuk Dame. Med Forlov.“

Han tog Tøjet op af Kurven. Ellen stod og saa paa ham med foldede Hænder.

„En Tøjsnors egentlige Bestem-melse her i Livet er at kvæle den ægteskabelige Lykke. Men det har De maaske selv allerede opdaget?“

„De glemmer Dem selv, er jeg bange for“, sagde Ellen stramt.

„Men kære Frue, De skuffer mig. Den Mine der vilde jeg have ventet mig af Mrs. Jones eller Mrs. Brown eller enhver anden af Ma-dammerne her i Nabolaget. Men De, De, hvem jeg har betragtet som en Oase af Intelligens i denne Ørken af Almindelighed. . .“

Raymond kendte udmærket Virkningen af den Slags overfor kvindelig Forfængelighed

„Det glæder mig, at De dog in-teresserer Dem saa meget for Deres Omgivelser her, at De studerer Deres Naboers Væsen“, proteste-rede Ellen.

„Det er min Profession. Jeg lever af at være en passende Smule nysgerrig angaaende mine Med-menneskers Gøren og Laden. Jeg dirker Hemmelighederne ud af dem, og bagefter myrder jeg dem med min Pen.“

„De skriver?“

„Jeg tilstaar. Og nu, kære Frue, maa De hellere gaa ind og træffe Forberedelser til Aftensmaden. Jeg kommer nemlig ind og spiser hos Dem i Aften.“

„Det tror jeg ikke, De gør.“

„Jo det ved jeg ganske bestemt. Deres Mand og jeg er gamle Be-kendte. Vi tager hver Dag med

samme Omnibus, og han har bedt mig kigge ind en Aften. Har han ikke omtalt mig for Dem?“

„Nej.“

„Aa, De tvivler. Jeg kan se det i deres overordentlige smukke Øjne. De finder, det vilde være et underligt Bekendtskab. Men De ved nok, at den allerinteressante-

ste Samtale kun kan komme i Gang mellem En, der forstaar og forstaar at fortælle, og En, der kan den Kunst at høre efter? Det skal De faa at se i Aften. Farvel saa længe“. Og dermed kravlede han tilbage over Muren.

Naar en ung Kone tilbringer sine Aftener med at stoppe Strøm-per og gabe mellem Stingene, vil en Visit af en Trediemand virke paa hende som Regn efter seks Ugers Tørke. Ellen markerede Til-fældet ved at tage en anden Kjole paa.

Aldrig havde hun truffet noget saa oplivende som Raymond. Ved Siden af ham tog John sig ud som et Stykke sværtet Glas paa en Bakke med Diamanter. Ray-mond var vittig, morsom og sam-tidig var der bag al hans Snak-ken en vis Sympati for Ellen at spore. Klokken ti rejste han sig. John satte Sikkerhedskæden for Døren efter ham.

„En flink Fyr, ikke sandt? Lidt af en Kyniker, ikke?“

Ellen svarede ikke. Hun tænkte paa alt det, Raymond havde sagt i Aftenens Løb, og det var ikke lidt.

Efter den Aften blev Raymond en fast Gæst. Ofte tog han til Byen sammen med John, og endnu of-tere kiggede han ind til Ellen naar hun gik og rumsterede i Huset. Ellen nød hans Selskab, thi Ray-mond havde den fornøjelige, om end farlige Evne at kunne overbe-vise en Kvinde om, at hun gik og spildte sin Tid og sin Ungdom i de Omgivelser, hun for Øjeblikket befandt sig i.

En Formiddag, mens Mrs. Jones og Mrs. Brown var travlt beskæf-tiget med over en Kop Kaffe at gøre det af med den sidste Rest af Mrs. Fordychs Rygte, kaldte Ellen Raymond ind til sig og un-derholdt ham med en Række Ve-klager, i Sammenligning med hvil-ke Morderscenen i Lady Macbeth maatte forekomme som en tøjles-løs Farce.

„De ved, jeg er intelligent, De

ved, at jeg har Hjerne, De har selv sagt mig, at jeg gaar her og sli-der som en Rengøringskone, Uge efter Uge, Maaned efter Maaned, og spiller min Tid og mit Liv paa en Mand, der ikke forstaar mig, og som ikke kender mit Værd. John skulde have giftet sig med en Vaskermaskine.“

Raymond tog et Stykke Marseil-lesæbe, som laa paa Køkkenbor-det. „En Kvinde, der bliver under-vurderet, er som et Stykke Vaske-sæbe.“

„Aa, hold op med de forfærde-lige Dybsindigheder, De altid kom-mer med. Jeg kan ikke holde det ud. Dette her er Alvor. Hvis jeg kunde ernære mig selv, vilde jeg sige Farvel til John, og det den Dag i Dag. Og nu har jeg tænkt paa noget. Jeg vil skrive . . . Jeg ved, at jeg kan skrive . . . For-tællinger og den Slags forstaar De.“

Raymond saa' opgivende paa hende. „Jeg har endnu ikke truf-fet et eneste Menneske, som ikke kunde skrive, hvis bare man havde Tid, og for Resten gad gøre sig den Ulejlighed“ . . . det er gerne den Haan, man slynger efter os Skribenter, efter at man har nydt Frugten af vort Arbejde.“

„Ja, ja, da. Saa skal De faa at se. Siden den Dag, De fortalte mig, at De skrev, har jeg selv forsøgt alvorligt og energisk. Læs det“. Ellen kastede et Mannuskript hen til ham.

— Forsøget var lovende. Dilet-tantens Hestehov stak jo nok tem-meligt tydeligt frem de fleste Sted-er, og Handlingen var tyndere end skummet Mælk en Dag i Ja-nuar. Men der var en vis Kvikhed og Originalitet i Udtryksmaaden, der fik Raymond til at gnide Øje-nene. Han foreslog at tage Manu-skriptet med til sine egne litterære Forbindelser, og da han et Par Dage efter indfandt sig i Ellens Køkken, havde han en Besked til hende, som fik hendes Øjne til at straa med en Glans, som kunde have faaet Stjernerne til at græde af Misundelse.

„Mr. Mavis ser Deres Mangler. Der er for lidt Handling. Og hør nu hans Forslag. Han ønsker, at De skal samarbejde med en vis Anthony Carlyle, som har sin Sty-rke i at kunne komponere en god Handling. Med andre Ord, Anthony Carlyle leverer Ideen, og De skriver Historien over den.“

„Anthony Carlyle?“ Hun saa interesseret paa ham.

Raymond rynkede Panden.

„Jeg tror ikke, Deres Mand li-gefrem vilde velsigne mig for, at jeg bringer Dem i Forbindelse med Carlyle. Jeg har ikke noget imod at risikere et Par Ribben ved selv at gøre Kur til Dem, men at jeg skulde udsætte mig for Johns Vre-de for Anthony Carlyles eller en andens Skyld, det vilde alligevel være Toppunktet.“

„Kender De da Anthony Carlyle?“

„Det gør jeg. Han er en meget flink Fyr, men han er ikke en Mand, som man kan anbefale en misfornøjet Hustru til Selskab.“

„Aa, Passiar, Raymond. Det er jo højest usandsynligt, at jeg no-gensinde træffer Mr. Carlyle. Jeg faar jo sikkert Stof pr. Post.“

„Og John, hvad vil han sige, naar han mærker, at De begynder at forsømme hans Sokker. . .?“

Der kom et haardt Drag om El-lens Mund.

„Før den Dag kommer, da jeg kan klare mig selv, vil John ikke faa noget som helst at vide om dette her. Jeg vælger mig et Pseu-donym — hvad mener De, Ray-mond, om et Navn som — Sap-phire Meredith!“

Raymond bukkede imponeret.

„Kompagniskabet: Carlyle og Sapphire Meredith tegner til at give interessante Resultater“, sag-de han.

Fortsættes.

Rutebilen mellem Gudhjem og Rø St.

der, udenfor Turisttiden, kun kører om Helligdagene, vil med de til Maj ikrafttrædende Togplan-ner komme til at køre 11 Dobbelt-ture daglig (fra 1. Juli 13), hvoraf de 8 kører igennem til Helligdom-men straks efter Togenes Ankomst, for straks at køre tilbage og re-tournere fra Rø St. 15 Min. efter Togets Ankomst.

Medens alle de til Rø St. kom-mende Tog ved Hjælp af Rutebi-len har Forbindelse med Gudhjem, har dog kun 5 af dem gennem-gaaende Forbindelse til Aakirkeby. Det er de fra Sandvig Kl. 9⁵⁵, 12¹¹, 18⁰⁵, 21⁰⁵ og det fra Rønne Kl. 16⁴⁵ kommende Tog.

De med Togene fra Aakirkeby til Gudhjem Kl. 11⁵⁵, 14⁴⁵, 19⁰⁵, 21⁰⁵ og fra 1. Juli tillige Kl. 9²⁵ og Kl. 23⁴⁰ kommende Rejsende kan med smaa Ophold fortsætte Rejsen til Sandvig.

Hidtil har Gudhjembanens og Allinge-banens Tog kun undtagel-sesvis kunnet korrespondere med hinanden, men med de nye Køre-planer er der hidført en saa væ-sentlig Forbedring paa dette Om-raade, og det maa forventes, at Befolkningen nu i udstrakt Grad vil benytte sig af denne bekvem-Maade at komme fra Syd til Nord paa og omvendt, og at de to Baner paa denne Maade kan tilføre hinanden mange Rejsende, som uden denne Forbindelse slet ikke vil benytte Togene.

I Turisttiden vil Ruten ogsaa blive kørt de Søndage med 9-10 Dobbeltture daglig, hvoraf de fire køres igennem til Helligdommen. Der bliver saa 4 af Gudhjemba-nens Tog i nordlig Retning og 3 i sydlig Retning, der korrespon-derer med Allinge-banens Tog, saa-ledes at Sydlandets Beboere kan tage til Norlandet og Nordlandets til Almindingen og Sydlandet og der faa Ophold fra 3-10^{1/2} Time inden Hjemreisen. Da det kan forventes, at denne Rute, der for-binder disse to Baner paa en for de Rejsende saa bekvem Maade, vil blive meget benyttet, naar Som-meren kommer, vil der paa denne allerede til Pinse, blive indsat en ny, betydelig større Bil.

M.

Køb danske Varer

og De gavner det danske Landbrug og Industri og skaffer

Arbejde til Landets mange arbejds-løse.

Med Kajak gennem Europa.

Fra Østersøen til Sortehavet.

„An der schönen, blauen Donau“.

Tidlig om Morgenen, Lørdag d. 27. Juli, padler jeg de sidste Kilometer til Regensburg. — Der er endnu et Par Dæmninger, som jeg maa trække Kajakken over — saa dukker Domkirkens 103 m høje Spir frem forude, og jeg glider ind gennem Byens Forstæder — forbi Parkanlæg, Villaer og Haver.

Regen løber ud i Donau en lille Kilometer nedenfor Regensburg, og det kan nok være, jeg maa slide i det for at faa Baaden op mod den stærke Strøm — Sveden hagler ned ad mig. Tilsidst opgiver jeg det, gaar i Land og trækker Baaden i Line fra den sten-satte Kaj. — Det gaar bedre.

Kajakken faar jeg opbevaret hos „Stätt. Wasserbauamt“, der har en lille Havn i en Sidegren af Floden, og efter at have klædt mig om gaar jeg for at opsøge Kassereren. Saa farter jeg rundt i den gamle By og opnoterer Seværdighederne.

„Als wir jüngst in Regensburg waren, sind wir über den Strudel gefahren.“

Ja, saa er jeg altsaa naaet til Regensburg, den gamle Rigsstad, der endnu har Rester af romerske Fæstningsanlæg. Byen er endnu præget af Middelalderen, har uregelmæssige og snævre Gader og mange interessante Bygninger. — Foruden den majestætiske Domkirke, hvis to Taarne rager højt op over Staden, findes mange smukke Bygninger med middelalderlig Arkitektur. De gamle Fæstningsværker er nu omdannede til smukke Anlæg, det prægtige Slot, Raadhuset med Rigsretssalen og de underjordiske Torturkamre, det gyldne Taarn, Goliat, Romertaarnet osv. — Den gamle, massive *Steinerne Brücke* er den ældste Brobygning i Mellemeuropa. Donau løber med en voldsom Strøm gennem Brohvelvingerne og langs Kajerne. Her er travl Virksomhed, Pramme og Lægtre laster direkte fra Jernbanevogne og føres ned ad Floden — maaske helt ud til Sortehavet.

Hvor maa der være meget at se og opleve paa en saadan Tur gennem de mange Lande. Jeg har stor Lyst, men ogsaa mine Betæneligheder; Told- og Sprog-vanskeligheder kan maaske overvindes — men hvorledes kommer jeg tilbage? — Det er maaske bedre at tage opad Donau-Main-Kanalen til Rhinen og videre til Frankrig eller Holland. — Men denne Kanal begynder først 42 km længere oppe ved *Kelheim*, og det bliver ikke nemt at faa Kajakken slæbt op mod den stærke Strøm.

Paa Herberget træffer jeg en ung Mand paa min Alder; han er Berliner og har — som næsten alle Tyskere — Vandreblood i Aarene og Lyst til at se sig om.

Jeg synes godt om ham, vi taler sammen om Rejselivets smaa Oplevelser, og jeg fortæller ham om min Maade at rejse paa. — Han er straks Fyr og Flamme; saadan en Tur kunde han nok have Lyst til at være med paa.

Hele Søndagen er Walther og jeg ude og ser paa Byen, besøger forskellige Museer og overværer en katolsk Gudstjeneste i Domkirken. I det kendte *Wurstküche* spiser vi „Regensburger Würste mit Kraut“.

Om Eftermiddagen ligger vi

nede ved Floden og lægger Rejseplaner. Selvfølgelig skal vi tage ned ad Donau. Paa en Tavle ved Siden af os staar 2398 malet med store, sorte Bogstaver; det er Kilometerantallet til Donauflodens Munding; men den lange Afstand skrækker os ikke, vi er nu begge fast besluttede paa at vove os ud i Eventyret, og i Morgen starter vi.

Kl. 6 vækker jeg min Kammerat, og vi gaar straks ned til Kajakken. — Han er svært begejstret; men jeg er dog bange for, at den bliver for lille til to, og der skal ogsaa være Plads til Walthers Bagage. Vi faar dog alting stuvet paa Plads og sætter ud fra Bredden. — Walther har aldrig været i en saadan lille Baad før, og er til at begynde med noget angst, hver Gang den vipper; men det gaar snart over; det varer heller ikke længe, før han kan hjælpe til med at padle, og vi kan faa Kajakken op til en Part af 15 km; men Egnen er smuk og afvekslende, der er meget at se, saa gennemsnitlig padler vi 10 km i Timen. Strømmen hjælper godt til. Vi glider forbi den lille By *Donauauf* med en smuk, gammel Ruin og Slotspark — og oppe paa en Klippevæg ser vi *Walhalla*, et Tempel opført i dorisk Stil af graahvidt Marmor. I Walhallas Indre Marmorbuster af berømte Tyskere, bl. a. Gutenberg.

Vi møder den første Slæbedamper, og jeg tænker ikke over, at Kajakken nu ligger mere dybt paa Vandet, før en Kølvandssø vasker ind over os. Jeg ler, min Kammerat hyler og truer ad Slæberen.

Ved 12-Tiden lægger vi ind til Bredden og laver Middagsmad. Walther viser sig at være en ypperlig Kok, han overgaar med det samme mine bedste Forsøg i Kogekunsten og fremtryller en flot Menu.

Højdedragene langs Bredderne tager nu af; vi kommer ind i en vid, frugtbar Slette, „Bayerns Kornkammer“.

Kort før *Straubing* sætter vi Telt, jeg kryber i Soveposen og Walther gaar til Byen for at faa Logis.

Hele Formiddagen er det Regnvej; jeg gør Indkøb og besøger et Par Trykkerier; men det pekuniære Udbytte er lig Nul.

Inde i en Gaard træffer jeg min Kammerat — han synger af fuld Hals sentimentale Viser op til Pigerne i Køkkenvinduerne, og Kobbermønterne rasler mod Stenbroen.

Han har ingen Rejseunderstøttelse saaledes som jeg, og maa paa anden Maade se af faa ind til Livets Ophold.

Saa følges vi ad ned til Floden. Flodbredden er lav, Bjergene ligger tilbagetrukne i Synsranden. Af og til løber en Bjergkam helt ned til Floden og altid med en Borgruin, et Kloster ell. lign. paa Toppen.

Efterhaanden bliver det fint Vejr, vi bader og tager Solbad — alt medens det gaar nedefters med Strømmen. Walther er i et overstadigt Lune, han synger og traler og raaber Vittigheder ind mod Bredden til Bønderne — eller jodler, saa et mangedobbelt Ekko svarer indefra Bjergene.

Saa begynder Mørket at falde paa, vi lægger til Land, og fra nærliggende Høstakke hentes Materiale til en Seng til Walther. — Der er jo kun Soveplads for een i Kajakken.

Næste Morgen padler vi videre. Donau bliver bredere, Strømmen tager af. Men et Stykke nedenfor den lille, venlige By *Deggendorf*

løber Bifloden *Isar* ud i Donau; den fører kolossalt med Vand, det gurgler og syder og sætter igen Part i Donau.

Det er meget varmt, Solen brænder fra en skyfri Himmel; vi bliver dovne og dvaske, gider ikke bestille noget. Saa ligger vi og dører og lader os drive med Strømmen, medens Bredderne passerer Revu — Landsbyer, Bjergknuder og Ruiner.

C. A.

Fra Uge til Uge.

Hotel „Finnedalen“

er nu klar til at møde Sommerens store Invasion af saavel „lødte“ som „førte“. Paa Søndag smækker Hr. Colberg Døren op for vid Gab, og der bliver i den Andledning Koncert og Lejlighed til en Svingom i Salen. Finnedalen er nu et blomstrende Tæppe i hvide, blaa og gule Farver, hvorover lysegrønne Birke vifter i Vaarvinden. Finnedalen skal ses i Vaar som i Høst.

To Svendeprøver

blev forleden aflagt paa Teknisk Skole. Murer Vilh. A. Jensen, Sandvig havde i Gaarden opført et Stykke Mur med Blænding og Stikbue, og Tømrer Kaj Otto Madсен, Allinge en Vindeltappe. Begge Arbejder blev af Skuemeistrerne erklæret for tilfredsstillende, og Borgmesteren udtalte, at det havde glædet dem at se det fine Resultat, der ikke alene vidnede om de to Haandværkeres egen Dygtighed, men viste, at de havde haft dygtige Læremestre og Udbytte af den tekniske Aftenskole. Men I maa ikke tro, at I nu er udlærte, vi maa stadig lære her i Livet at hævde os i Konkurrencen, Stilstand er Tilbagegang, derfor maa I udnytte Tiden vel og stadig søge at blive dygtigere. Paa Svendeprovekommissionens Vegne „Til Lykke!“

Dampskibet „Hammershus“

ankom i Onsdags Aftes til Allinge Havn fra København, hvor der har været foretaget Bund- og Kedelettersyn samt Klasseficering.

Skibet skal nu males og der bliver foretaget forskellige Ændringer, saa den kan være klar til 1. Juni. Inden den planlagte Rute til Simrishamn træder i Kraft (22 Juni — 31. August.) skal „Hammershus“ gaa Lystture i Pinsen, saavel til Stettin, hvor der skal afhentes et større Selskab, som til Simrishamn begge Pinsedage. Desuden er planlagt andre Udflugter, bl. a. til Udstillingen i Lands-crona d. 17. — 19. Juni, hvortil der ventes tegnet et større Antal Deltagere fra Bornholm.

Vi skal i næste Uge aftrykke Fartplanen.

Vil man mere sig,

maa man absolut gaa i Biografen paa Søndag og se „Cirkusliv“. Dette amerikanske Lystspil byder paa utrolig morsomme Handlinger og Paafund, i det hele taget er de fleste af Scenerne i den omrejsende Kæmpecirkus overdaadige i deres Komik.

Er vi for Kløge?

Det viser sig Gang paa Gang at selv de mest populære Foredrag ikke formaar at interessere Befolkningen her i Allinge-Sandvig Foredragsforeningen er forlængst sovet hen. Heller ikke forbundet med Lysbilleder synes Foredrag at øve nogen Tiltrækning, som f. Eks. den udmærkede Radiofilm, Lytterforeningen havde skaffet os. I Aakirkeby havde dette Foredrag samlet stuvende fuldt Hus — over 300 Mennesker —, her mødte højst 30.

Hvem kan forklare Fænomenet.

Amtet har givet Tilladelse til at Unge Kvinders Missionskreds i Allinge atholder Bortlodning af forskellige Genstande til Fordel for Kristelig Forening for unge Kvinders Arbejde i Kina og i Indien.

— Paa Røde Kors Dagen i Allinge-Sandvig solgtes 788 Mærker.

Bortførelsen.

—O—

Pedro, den gamle Spanier, fortalte mig Historien, da vi mellem Midnat og Daggry laa og ventede paa, at de mexikanske Bander skulde overskride Grænsen til Texas.

„Livet er et Spil / et Spil om Liv og Død“, sagde den gamle Krigskar og snoede sit lange, spidse Overskæg, som engang havde været sort, men længst var graaet, / „og den, der spiller sine Kort bedst, han vinder.“

Men hør nu min Historie!

Min Kaptajn, han var Amerikaner ligesom De. / Han spillede et højt Spil, og han vandt. / Det er længe, meget længe siden nu. / Vi var stationerede i Syd-Californien mellem lutter Landsmænd af mig. / De var hovmodige, af gammelt, ædelt Blod, disse Spaniere, og de hadede Amerikanerne. De kunde nemlig ikke glemme, at det spanske Flag havde vejet over Californien og var blevet fortrængt af det amerikanske. Mig hadede de ogsaa, fordi jeg var gaaet i Tjeneste hos en amerikansk Kaptajn og var amerikansk Soldat.

Officielt viste de ikke deres Had, men bag vor Ryg skar de Tænder ad os. / Kun sjælden inviterede de min Kaptajn med til deres Fester og Gilder, og naar de gjorde det, var det for at opnaa Fordele til Gengæld. Ved saadanne Lejligheder var de saa nedladende, at mit Blod kogte. Men min Kaptajn lo kun deraf. / / /

Don Felipe Dominguez' Ranch laa 4 miles nord for vor Post, og ved Santa Theresses Fest gav han en stor Banket. Don Felipe var den fornemste og stolteste af alle Egnens Hidalgos, og store Billeder af hans Forfædre hang paa alle Vægge i hans Hacienda. / Min Kaptajn blev inviteret til hans Fest, fordi Don Felipe behøvede de amerikanske Soldaters Hjælp til at holde Styr paa Kvægtvene.

Vi red derover om Aftenen, min Kaptajn og jeg. Han brugte mig som Op-passar, og jeg tog mig af hans Hest.

Don Felipe modtog os udenfor Gaarden, bukkede dybt for min Kaptajn og sagde: „Velkommen til min beskedne Hacienda, Senor el Capitan. Mit Hus og alt, hvad det rummer, er Deres.“

„Og min Kaptajn svarede med et ikke mindre stateligt Buk: „Jeg skal mindes denne Dag som en af de største i mit Liv, Senor el Don Felipe Dominguez.“

Dette sagde de med Læberne; dog deres Øjne talte et andet Sprog.

Men nu traadte Don Felipes Datter, Senorita Isabella, min Kaptajn i Møde, og straks fik hans Øjne et helt andet Udtryk. Og ikke saa underligt, for over det halve Californien var Senorita Isabella kendt som den smukkeste Pige vest for Klippebjergene. / Mangen ung Cabellero havde forladt hendes Faders Ranch med brudt Hjerte, fordi hun havde givet ham en Kurv, og selv gamle Mænd med graa Haar holdt op at tale, naar hun kom forbi. Det var, som havde de set ind i en Solstraale, eller som en af deres Ungdoms Drømme var blevet levende. / Hvorledes skal jeg beskrive hendes Skønhed og Ynde? Mine Ord er alt for fattige til det. Men det var ikke underligt, at min Kaptajns Øjne blev blide, og at hans Stemme skælvede, da han her saa hende for første Gang. Jeg opfattede ikke de Ord, han sagde til hende; men jeg kunde se den lette Rødme i hendes Kinder og Smilet i hendes dejlige Øjne.

Banketten saa jeg heller ikke meget til, for jeg sad i Gaarden sammen med de andre Oppassere og Tjenere. Men jeg hørte Latteren og Glassenes Klirren. Efter Banketten dansede de gamle, statelige spanske Danse, og Signorita Isabella dansede med Don Carlos Brevedo, hvis Ranch laa ikke langt derfra.

Min Kaptajn kunde ikke lide Don Carlos, og Don Carlos kunde ikke lide min Kaptajn. / Det var let at se. / Min Kaptajn betragtede Dansen med et lille Smil, men Haanden, der hvilede paa hans Sabelhæfte, var hvid over Knoerne. Efter Dansen saa jeg et Glimt af Kaptajnen og Senoritaen i en af Parkens Gange.

Noget efter kom min Kaptajn hen til mig og bad om sin Hest, og nu var Don Carlos med ham. / Da de talte, forstod jeg, at det var om Senorita Isabella.

„Don Felipe Dominguez har vist mig den Ære“, sagde Brevedo, „at love mig sin Datters Haand.“

Han sagde dette med Eftertryk, for han havde set, hvor stærkt betaget min Kaptajn var blevet ved Synet af Senoritaen.

Min Kaptajn svarede: „Saa er De den mest misundelsesværdige af alle Mænd. Thi jeg gaar ud fra, at hendes Hjerter følger hendes Haand.“

„Hos Spaniere af gammelt Blod“, sagde

Don Carlos, »er dette altid Tilfældet. Vore Kvinder er endnu ikke saa civiliserede, at de ægter en og elsker en anden. For kun et Par Aar siden / ja De vil le Signor el Capitan / gjorde en Yankee, undskyld mig / en Amerikaner / Kur til Isabella Dominguez. Tænk Dem, en Amerikaner! / Han blev selvfølgelig smidt paa Porten.“

„Af Signor Dominguez, formodentlig“ sagde min Kaptajn. „Den Amerikaner var en Tosse. Han skulde have spurgt Datteren, ikke Faderen.“

Han sprang til Hest og løftede paa sin Hat: „Farvel Don Carlos Brevedo. Jeg haaber, vi ses igen.“

Don Carlos bukkede: „Jeg er altid til Kaptajnens Tjeneste“. Men han saa ud, som ønskede han min Kaptajn hen, hvor Peberet gror.

„Pedro“, sagde min Herre til mig, da vi red hjemad i Maanelyset, „det er muligt, at jeg bliver nødt til at dræbe denne Brevedo.“

Jeg fandt det rigtigst ikke at svare. „Og jeg agter at gifte mig med Isabella“, tilføjede han lidt efter.

„Det bliver højt Spil, Kaptajn“, sagde jeg.

„Hvo intet vover, intet vinder“, svarede han leende.

— Det varede ikke mange Dage, før min Kaptajn mødte Senorita Isabella nede i Dalen. / Jeg holdt min Hest an og lod dem alene; for jeg var ogsaa ung dengang, og jeg vidste, hvad den første, bly Forelskelse betyder, hvorledes den gør Jorden til et Paradis.

De red langsomt Side om Side op og ned gennem Dalen, og nu og da saa hun op og smilede til ham med sit Englesmil; men mest holdt hun Hovedet bøjet.

Tilsidst red de hen mod hendes Faders Ranch, men kun til den ydre Port. Der bøjede min Kaptajn sig ned, kysede hendes Haand og forlod hende.

I den følgende Tid red han ofte ud alene, og jeg vidste nok, hvad det gjaldt, naar han ikke vilde have mig med.

De var som to Børn, der legede under Californiens Foraarssol. / Men saa greb den store Elskov dem og gjorde dem til Mand og Kvinde. / Der kom et nyt Udtryk i Senorita Isabellas Øjne, en ny Lykke. / Og min Kaptajn gik som i Drømme.

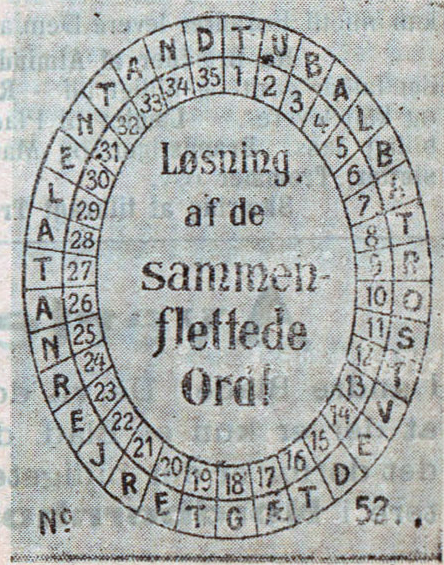
Forsættes.

Nedenstaaende Opgave løses, idet man i de tomme Rubriker over Tallene skriver et Bogstav, saaledes at disse efterhaanden danner de Ord, der stilles i Opgaven. Tilsammen skal disse Ord ikke danne nogen Mening, men derimod griber de enkelte Opgaver ind i hinanden, saaledes at Slutningen paa hvert Ord danner Begyndelsen paa det næste

Opgave Nr. 53.

- 1-3. Kan høres.
- 2-5. Nordisk Gud.
- 4-9. Tilhører en særlig Trosbekendelse.
- 8-13. Berømt for Tæppevævning og Hesteopdræt.
- 11-18. Stor norsk Digters Datter.
- 17-24. Gik Munkene til i gamle Dage.
- 22-26. Ligger ved Slien.
- 24-33. Provins i Holland.
- 33-35. Kort Betegnelse for stor Kirke.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Hos Jens Hansen i Allinge

er det det rigtige Sted at købe sin Beklædning. — Der er stort Udvalg og billige Priser.

Alt til Beklædning,

saavel færdige til Brug straks — som Metermaal af alle Slags, baade til voksne og Børn.

Særlig anbefales:

Klædninger, imprægnerede Sommerfrakker, Arbejdstøj samt Ride- og Fiskerbenklæder, Hatte og Huer m. m. m.

Huggede og polerede

Gravmonumenter

i Bornholms smukkeste Sten, til Polering, er altid paa Lager til rimelige Priser.

Forlang Tilbud.

Borrelyngens Granitværk.
V. Sørensen.

Gudhjem.

Køb Tapetfabr. „Danmark“s holdbare Tapeter.

Nye, smukke, moderne Mønstre er hjemkommet i stort Udvalg. Priserne er i Aar meget billige.

Bog-, Tapet- og Papirhandelen

J. P. Rønne

ved Siden af Jantzens Hotel.
Tlf. Gudhjem 85.

Allinge Teglværk

anbefales.

Mursten, Teglsten, Drænrør.
Tlf. 127.

Gaa ikke over Aaen efter Vand

Køb Deres Forbrug af Sodavand fra Mineralvandsfabriken

BORNHOLM

Sandvig Telefon 25

Flaskerensningen foregaar under lagttagelsen af de strengeste Krav til Renlighed og Hygiejne.

Ved Fabrikationen anvendes kun de allerfineste Raastoffer.

Produktet staar fuldt ud paa Højde med de oversøiske Fabrikkers.

Benmel.

Godt, tørt Benmel er til Salg.
10 Kr. pr. 100 kg. Tlf. 79.

Fodermelsfabriken, Nyker

Damehatte

Stort Udvalg. Billige Priser.

Modeforretningen

ved Hedvig Marckmann, Hasle.

Ældre Hatte moderniseres.

Tlf. ndr. 13 **Klemensker** Tlf. ndr. 13.

Skæreri og Tømmerhandel

kan nu til Foraaret levere Dem alt under Bygningstømmer henhørende.

Ru Brædder af Almindingsstræ skulde De prøve, det falder godt og billigt ud. — Raffeløfter er fortræffelige over Stalde og kan leveres. Lægter til Plader, Tegl, Skiffer osv. kan hurtigt og billigt faas. Brandstiger og Materialer dertil. Flagstænger, Stakstøtter, Tremmer osv.

Frit med Jernbane. Skæring af tilbragt Træ omhyggeligt og hurtigt.

Averter bare

I andre Blade, De vil dog før eller senere opdage, at der er kun et Blad, der læses i alle Hjem. og at det derfor er det billigste og fordelagtigste at avertere i **Nordbornholm**.

Java, et Land med Muligheder.

—o—

Der er store Chancer for dygtige Europæere, ogsaa for Danskere.

Dansk Konsul i Soerabaja (Java) Dr. Ernst Quintus Bosz, gæster for Tiden Danmark og har til en Korrespondent udtalt sig om de store Muligheder, der er paa Java, ogsaa for Danskere. Men, siger Konsulen, som en Hollænder, der er kun Chancer for Folk under 25 Aar med en god Uddannelse, og som kan indordne sig under Forholdene og deres Foresatte. Folk, der „laver Vrøvl“ eller har kommunistiske Tilbøjeligheder, skal ingen Ulejlighed gøre sig.

— Almindelige Arbejdere er der vel ingen Brug for? spørger Korrespondenten.

— Nej, og heller ikke for Ekspektanter og lignende. Disse Arbejdere besøger Kineserne; men derimod er der i høj Grad Chancer for godt uddannede Læger, Farmaceuter, kemiske Ingeniører — ikke tekniske —, Botanikere, Geologer, Landbohøjskolefolk, Forstkandidater med særlig Uddannelse for Troperne naturligvis.

— Foretrakkes Hollændere ikke? — Det er jo en hollands Koloni, men der er Brug for saa mange Mennesker, at der ogsaa er Chancer for Danskere. I Øjeblikket er der kun 42 Danskere blandt 30,000 Europæere.

Men en ufravigelig Betingelse er det, at man er flittig, ikke tager for mange Drinks og afholder sig fra Forbindelser med indiske Kvinder.

— Hvordan er Landet ellers for en Europæer?

— Jeg siger ikke for meget, naar jeg siger, at det er pragtfuldt, og der er ikke varmere, end at de fleste Europæere holder ud at være der en Snes Aar. Saa trækker de fleste sig tilbage til deres Hjemland og som oftest med en antagelig Formue. En mørk Side er der ved Tilværelsen derude: Man er nødt til at sende sine Børn til Europa, naar de er 16 Aar.

— Hvordan bærer man sig ad med at komme til Java?

— Man kan f. Eks. henvende sig til en af Sukkerfabrikkerne. Der er 187 Sukkerfabrikker paa Java, og de producerede sidste Aar 3 Mill. Tons Sukker til en Værdi af 410 Mill. Gylden. Desuden er der jo mange andre store Selskaber, hvoraf langt de fleste drives af Bankerne. Der er kun faa selvstændige større Selskaber, de fleste drives med fremmed Kapital. Hvorfor skulde for øvrigt ikke ogsaa Danmark kunne placere sine Penge i saadanne gode Foretagender? Den nederlandsk-indiske Statsbane har f. Eks. en halv Mill. Gylden i danske Stats- og Kommuneobligationer, og der er virkelig noget at gøre med danske Penge derude.

— Hvor længe varer Deres Ophold her i Landet?

— Jeg rejser antagelig den 10. eller 11. Jeg skal til Amsterdam, hvor min Søn studerer. Her skal jeg for Resten have en Radiosamtale med min Hustru hjemme og høre, hvordan min Datter, der lige er bleven underkastet en Operation, har det. Det er jo ikke saa farligt at rejse nu om Stunder, naar man kan tale med sit Hjem hvor paa Kloden man næsten befinder sig. Ganske vist koster en 3 Minutters Samtale med Java 60 Kr., og det tager et Par Dage at faa Forbindelsen etableret, men det er alligevel et Vidnesbyrd om at Jorden i vor Tid, takket være de mange tekniske Opfindelser, saa at sige er bleven mindre. Men, slutter den elskværdige Hollænder, alligevel har Java Plads til nogle Mennesker endnu, og som en af vore hollandske Nationaløkonomer — Professor Treyb — siger: Enhver godt uddannet Mand, der kommer til Java, har en Marskalstav gemt i Tornvstret! Saa det gælder altsaa blot om at udnytte Chancerne.

(Fyns Tid.)

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Slakteriets Udsalg paa Lindeplads.

Tlf. 45.

Ferske Slagterivarer hver Onsdag og Fredag.

KØREPLAN.

(Gældende til 1. Juni)

Rønne-Allinge-Sandvig.

Hverdage.

7,45	12,45	19,00	Afg.	Rønne H.	Ank.	10,45	15,10	21,40
8,00	13,00	19,15	"	Nyker	"	10,29	14,54	21,24
8,10	13,10	19,25	"	Klemensker	"	10,19	14,44	21,14
8,24	13,24	19,39	"	Rø	"	10,05	14,30	21,00
8,36	13,36	19,51	"	Tein	"	9,53	14,18	20,48
8,44	13,44	19,59	"	Allinge	"	9,45	14,10	20,40
8,50	13,50	20,05	Ank.	Sandvig	Afg.	9,40	14,05	20,35

Søn- og Helligdage samt Grundlovsdagen.

7,45	13,00	16,10	19,15	22,05	Rønne H.	10,10	15,25	18,40	21,45	0,10
7,59	13,14	16,24	19,29	22,18	Nyker	9,55	15,10	18,25	21,30	23,56
8,08	13,23	16,33	19,38	22,26	Klemensker	9,46	15,01	18,16	21,19	23,47
8,21	13,36	16,46	19,51	22,38	Rø	9,33	14,48	18,03	21,05	23,36
8,32	13,47	16,57	20,02	22,48	Tein	9,22	14,37	17,52	20,53	23,26
8,40	13,55	17,05	20,10	22,55	Allinge	9,15	14,30	17,45	20,45	23,19
8,45	14,00	17,10	20,15	23,00	Sandvig	9,10	14,25	17,40	20,40	23,15

Aakirkeby-Gudhjem.

Hverdage.

7,55	13,20	20,30	Rønne-Nexø	9,20	14,45	21,55
8,41	14,06	21,16	Aakirkeby	8,32	13,57	21,09
8,51	14,15	21,26	Almindingen	8,22	13,47	20,59
9,10	14,32	21,45	Østermarie	8,05	13,29	20,55
9,21	14,40	21,55	Østerlars	7,55	13,20	20,30
9,30	14,50	22,05	Gudhjem	7,45	13,10	20,20

Søn- og Helligdage samt Grundlovsdagen.

Gudhjem	7,45	10,20	13,05	17,30	19,50	22,05
Østerlars	7,55	10,29	13,14	17,39	20,00	22,14
Østermarie	8,05	10,38	13,23	17,48	20,10	22,23
Almindingen	8,22	10,55	13,41	18,05	20,30	22,40
Aakirkeby	8,32	11,04	13,50	18,15	20,41	22,50
Rønne-Nexø	9,20	11,50	14,40	19,00	21,25	23,30

Rønne-Nexø	7,55	10,25	13,15	17,40	20,00	22,10
Aakirkeby	8,41	11,11	13,59	18,23	20,46	22,54
Almindingen	8,50	11,20	14,09	18,32	20,56	23,04
Østermarie	9,07	11,36	14,26	18,47	21,15	23,21
Østerlars	9,15	11,44	14,35	18,56	21,25	23,30
Gudhjem	9,25	11,53	14,45	19,05	21,35	23,40

Slakteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.

Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad, Medisterpølse, Fars.

Bayerske Pølser, Knækpølser hjemmelavet Sylte, hjemmesmeltet Fedt, Forskelligt Paalæg.

Dina Sørensen, Tlf. 38.

Flæsk og Pølse

modtages til Røgning

Dina Sørensen, Allinge

Servanter

- med og uden Marmorplade - er billige til Salg kontant.

Telefon Sandvig 14.

Anton Sonnes Byggeforsretning

➤ Tlf. Allinge 69 ◀

Nybygninger og Reparationer. Egetræs- og Kork-Parketgulve, Finer- og Paplofter.

Flagstænger og Brandstiger samt Ligkistelager.

Chr. Sonne, Allinge.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Vil De have Fart i Omsætningen?

Hvad hjælper det at Lageret er fuld af Varer, naar Butikken mangler Kunder. Den store Omsætning til en lille Avance giver den store Kundekreds, naar der averteres i

„NORDBORNHOLM“.

Vi betaler

hver Uge over 100 Kr.

for Papir og Uddeling af „Nordbornholm“ foruden Udgifter til Sætning og Trykning.

De averterende bedes derfor erindre, at Bladets væsentlige Indtægt er Annoncerne, hvorfor vi maa regne med kontant Betaling.

Ikke alle tænker over, at et mindre Beløb hos de enkelte kan blive en stor Sum for os, og vi har desværre adskillige Smaabeløb udestaaende fra de forløbne Kvartaler.

„Nordbornholm“ er ikke noget Kapitalistblad, og har kun en beskeden Kapital at virke med; bindes denne, tvinges vi til at indskrænke Læsekræden; men da dette næppe er i de averterendes Interesse, beder vi dem om ikke at vente altfor længe med at indfri vore Indbetalingskort.

Vor Postkonto er 14146.

Glem det ikke!